

råd i sig selv eller sammen andre formildende omstændigheder har haft indflydelse på strafudmålingen i straffesagen.

I en dom af 18. november 1998 fra retten i Glostrup om vold efter straffelovens § 244 anførtes det, at det forhold, at tiltalte sammen med forurettede havde deltaget i konfliktråd, ikke i sig selv uden videre kunne medføre en mildere straf. Bl.a. under henvisning til, at parterne i konfliktråd havde indgået en aftale, at tiltalte havde undskyldt, og at der ikke var tale om særligt voldsomme slag og spark, at tiltalte havde indset, at episoden skyldtes overdreven alkoholindtagelse, og at han som aftalt i konfliktrådet burde drikke mindre, fandt retten det forsvarligt at gøre straffen betinget.

I en dom af 1. marts 2000 fra retten i Roskilde om vold efter straffelovens § 244 blev der ved udmålingen af den betingede dom ligeledes – som én blandt andre formildende omstændigheder – lagt vægt på, at tiltalte havde deltaget i konfliktråd.

I en dom afsagt af retten i Glostrup den 9. august 2000 om vold i parforhold blev der ved straffastsættelsen taget hensyn til, at parterne havde deltaget i konfliktråd. Bl.a. under henvisning hertil fandt retten det forsvarligt at gøre straffen betinget.

I retten i Tåstrups dom af 3. oktober 2000 om vold efter straffelovens § 244 lagde retten ved strafudmålingen (dagbøder) også bl.a. vægt på tiltaltes deltagelse i konfliktråd.

I en dom afsagt af retten i Glostrup den 22. november 2000 om vold efter straffelovens § 244 fandt retten, at der forelå så formildende omstændigheder, at straffen kunne bortfalde, jf. straffelovens § 248. Retten lagde herved bl.a. vægt på, at tiltalte havde deltaget i konfliktråd, og at det fremgik af den indgåede aftale, at parterne havde erkendt, at konflikten skyldtes en misforståelse, og at de havde givet hinanden en undskyldning.

Størstedelen af konfliktrådene i forsøgsordningen har været afholdt efter henvisning fra politiet, men også f.eks. advokater og kriminalforsorgen henviste sager i forsøgsperioden. I de sager, hvor forudsætningerne for deltagelse i konfliktråd var til stede, har politiet spurgt forurettede og gerningsmand, om de var interesserede i at deltage i konfliktråd, og herefter henvist sagen til konfliktmægling, hvis begge parter ønskede det. Inden der er blevet afholdt konfliktråd, har en mægler vurderet sagen samt kontakten begge parter og bl.a. redegjort nærmere for, hvordan konfliktrådet ville foregå.

Konfliktråd har også under denne forsøgsordning været afholdt efter den såkaldte mediationsmetode, hvor forurettede og gerningsmand ved hjælp af en

neutral, upartisk tredje part (en mægler) hjælpes til at tale sammen om den strafbare handling og eventuelt nå frem til en aftale, f.eks. om at gerningsmanden, udover at undskyldte sin gerning, skal undlade at komme på steder, hvor forurettede normalt færdes. Mæglerens opgave har været at stå for mødets struktur og rammer og sørge for, at »spillereglerne« for konfliktråd er blevet overholdt, herunder navnlig at parterne har lyttet og talt til hinanden på en ordentlig måde.

Hvis parterne har indgået en aftale, er den, hvis parterne har givet deres samtykke, blevet sendt til politiet og er derefter indgået i straffesagens akter. I de tilfælde, hvor sagen ikke har været afgjort, har aftalen kunnet fremlægges i retten og eventuelt indgå ved rettens vurdering af sagen, jf. ovenfor.

I februar 2003 foretog Center for Alternativ Samfundsanalyse (CASA) en evaluering af forsøget med konfliktråd i perioden 1998-2002. Evalueringen viste, at der i løbet af godt 4 år havde været gennemført mægling i konfliktråd i 150 sager, og at kun 3 af disse var blevet afbrudt uden en aftale eller anden løsning på konflikten. Evalueringen viste endvidere, at både forurettede og gerningsmænd, som havde deltaget i konfliktråd, generelt mente, at de havde haft et stort udbytte. Mere end 8 ud af 10 deltagere vurderede således samlet set, at konfliktråd havde været vellykket eller meget vellykket. Navnlig volds ofre gav udtryk for, at deltagelse i konfliktråd var vellykket. Kun 5 pct. af de, der havde deltaget i konfliktråd, gav udtryk for, at konfliktrådet havde været direkte mislykket.

De forurettede gav ved evalueringen udtryk for, at deres udbytte af at deltage i konfliktrådet især knyttede sig til muligheden for at udtrykke deres egen oplevelse af det, der var sket, bearbejde angst og vrede og opnåelsen af større tryghed i hverdagen, muligheden for at modtage en undskyldning og oplevelsen af at se gerningsmanden vise forståelse for forurettedes situation, at opnå større gensidig forståelse mellem parterne og opklaring af misforståelser og endelig muligheden for at hjælpe gerningsmanden ud af kriminalitet.

Gerningsmændene gav udtryk for, at deres udbytte særligt knyttede sig til muligheden for at give en undskyldning og en forklaring og vise, at de fortrød handlingen, at opnå større gensidig forståelse mellem parterne og endelig erkendelsen af konsekvenserne af den kriminalitet, de havde begået.

Over halvdelen af de behandlede sager i denne periode var voldssager. Herudover blev konfliktråd navnlig afholdt i forbindelse med sager om tyveri og indbrud.

Det var ved evalueringen ikke muligt at vurdere, om deltagelse i konfliktråd havde en længerevarende ef-